

Podle § 1 znám. novelty z r. 1895 nesmí jako známek býti používáno takových slov, která obsahují v ý h r a d n ý údaj o místě, času a způsobu výroby, dále o jakosti, účelu, ceně, množství nebo váze zboží jimi chráněného.

Předpisem tím chtěl vyloučiti zák., aby užívání slov, sloužících vlastně k popisu dotčeného zboží, nebylo zápisem jich ve známkovém rejstříku monopolisováno ve prospěch závodu jediného.

Se zřetelem na tento účel nutno pak vykládati také slovo »výhradně« v uvedeném předpisu obsažené v tom smyslu, že ze zápisu vyloučena jsou slova, která právě nejsou ničím jiným než jazykovým prostředkem k popisu dotčeného zboží co do jeho jakosti, podstaty, váhy, způsobu výroby a podobně.

Jest tedy řešiti otázku, zda slovo »Torfoleum«, jež jest složením slov »Torf« a »Oleum«, česky rašelina a olej, označuje v tomto smyslu v ý h r a d n ě vlastnost nebo způsob výroby zboží, pro něž známka jest určena. Že toto slovo určeno jsouc jako známka pro zboží z rašeliny vyráběné poučuje o jeho podstatě, nelze pochybovati a jest dáti za pravdu nař. rozhodnutí v tom, že také konsumentí budou takto slovo to pojímati. Ale, jak bylo vyloženo, § 1 znám. novelty nevyklučuje ze zápisu jako známky slova, která obsahují údaje o zboží, naprosto, nýbrž jen, je-li takovýto údaj jediným obsahem slova známkového. Sporná známka neobsahuje pak pouze slovo »Torf«, jež beze sporu má význam popisný, nýbrž mimo to ještě slovo jiné, »Oleum«. Že by také toto slovo označovalo nějakou vlastnost zboží, o něž jde, nar. rozhodnutí netvrdí, naopak zjišťuje samo, že slovo »Oleum« nemá žádného vztahu k zboží známkou označeného. Jestliže však slovní známka složena jest ze dvou slov, z nichž jedno sice jest popisné, druhé pak nijakého popisného významu pro zboží chráněné nemá, nelze tvrditi, že by takováto slovní složenina obsahovala v ý h r a d n ě údaj o vlastnostech zboží po rozumu uvedeného předpisu zák.

Jestliže úřad přes to uznal známku »Torfoleum« za vyloučenu ze zápisu podle § 1 znám. nov., jest patrné, že tento předpis zák. vykládal mylně, maje za to, že jím jsou za nepřipustné prohlášeny slovní známky bez výjimky, jakmile v nich vůbec nějaký údaj popisný lze nalézt. Jest tedy nař. rozhodnutí založeno na nesprávném výkladu zák. a bylo je proto zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 3469.

Pozemková reforma. — Administrativní řízení:
Výměr fondu pro zaopatření zaměstnanců velkostatku o předpisu hektarového příspěvku není konečným rozhodnutím (§ 13 vl. nař. č. 29/23.

(Nález ze dne 9. dubna 1924 č. 5719.)

V ě c: Společnost pro zužitkování dříví v Čaci proti státnímu pozemkovému úřadu o předpis hektarového příspěvku.

V ý r o k: N a ř í k a n é r o z h o d n u t í s e z r u š u j e p r o v a d y řízení.

D ů v o d y: Výměrem ze 7. srpna 1923 předepsal fond pro zaopatření zaměstnanců velkostatků při stpú-ě st-lce z pozemkové výměry 10.582.6229 ha hektarový příspěvek k fondu pro zaopatření zaměstnanců velkostatků pro rok 1923 v částce 31.747 K 87 h. Zároveň podotkl fond, že proti tomuto předpisu lze ve lhůtě 14 dnů podati námitky k stpú-u, že však námitky ty mohou se týkati výhradně jen omylu nebo chybného výpočtu příspěvku, nemají však účinku odkladného.

St-lka nařiká tento výměr stížností k nss a namítá, že její nemovitosti nepodléhají záboru a tedy také ne placení hektarového příspěvku.

Uvažuje o stížnosti musil nss nejprve přihlídnouti k tomu, zda nař. rozhodnutím byla věc v cestě správní s konečnou platností vyřízena.

Dle § 73 náhr. zák. ve znění zák. z 13. července 1922 č. 220 Sb. zřídí se k zabezpečení starobních a invalidních požitků osob sepsaných dle § 72 fond pro zaopatření zaměstnanců velkostatků, k němuž vlastníci zabraného, ale státem dosud nepřevzatého majetku jsou povinni přispívati ročním příspěvkem 3 Kč z každého hektaru půdy, vláda pak byla zmocněna, aby v té příčině vydala podrobné předpisy.

V době, kdy nař. rozhodnutí bylo vydáno, platily v tom směru předpisy vl. nař. z 8. února 1923 č. 29 Sb., dle jehož § 13 předpisuje hektarový příspěvek fond pro zaopatření zaměstnanců (arg. slova: Proti výměru fondu předpisujícím příspěvek...) a z jeho výměru je možno podati do 14 dnů námitky stpú-u.

Výměr o předpisu hektarového příspěvku vydaný fondem pro zaopatření zaměstnanců velkostatků není tedy konečným rozhodnutím úřadů správních o povinnosti vlastníka k placení hektarového příspěvku, nýbrž podléhá ještě přezkoumání v cestě instanční stpú-em.

Nemůže tedy nss přezkoumati nař. výměr ve věci samé, neboť výměrem tím nebyla věc v cestě instanční s konečnou platností vyřešena.

Přece však musil soud nař. rozhodnutí zrušiti, neboť fond, připojiv k svému výměru poučení, že námitky proti němu podané mohou se týkati jen omylu neb chybného výpočtu příspěvku, uvedl sám st-lku v omyl, že námitky obsahu jiného nemůže v další cestě instanční uplatňovati.

Tomu však tak není, neboť dle § 13 cit. nař. lze výměr fondu bráti v odpor námitkami k stpú-u v celém jeho rozsahu.

Tímto mylným poučením byla st-lka zkrácena ve svém právu na další postup instanční, a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o ss.

č. 3470.

Státní zaměstnanci (Slovensko): I. Není právního předpisu, který by ukládal státu čsl., aby převzal pense bývalých uherských státních zaměstnanců, jichž poslední služební místo bylo mimo nynější území čsl. republiky, a to ani tehdy, mají-li domovskou příslušnost na území čsl. — II. Takovou normou není ani nař. č. 298/1921 ani čl. 199 mírové smlouvy Trianonské.

(Nález ze dne 9. dubna 1924 č. 5998.)

Prejudikatura: Boh. 599, 1065, 1079 adm. a jiné.